

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá mechanismem dočasné ochrany, který byl poprvé zaveden v březnu 2022 během ukrajinské uprchlické krize. Tento krok byl v kontextu vývoje evropské migrační politiky zcela výjimečný. Práce se zabývá tím, do jaké míry vedlo zavedení dočasné ochrany ke sjednocení přístupů členských států EU při přijímání vysídlených osob z Ukrajiny a identifikuje řadu rozdílů, ke kterým napříč státy docházelo. Z těchto rozdílů lze určit, v jakých oblastech má daná politika nedostatky. V tomto případě se jako velmi problematické ukázalo vymezení osob, které mají mít nárok na dočasnou ochranu. Mezery v opatřeních odhalila i rozdílná interpretace jednotlivými státy. Navzdory tomu, že jde o jednotný mechanismus, umožňoval státům zvolit si buď více restriktivní nebo naopak otevřenější opatření.